

[Kjær.]

som jeg har udtalt Ønske om over for Ministeren, er dette, at han skal behandle de to Kirker ens. Det vil Ministeren ikke, og det kan jeg for mit Vedkommende i hvert Fald ikke forstaa, og det er sikkert rigtigt, at store Dele af den Befolkning, som Sagen vedrører, heller ikke kan forstaa det. Jeg nødes derfor til endnu en Gang at spørge: Er der bestemte Regler, hvorefter slige Bevillinger gives, og hvilke er disse Regler da? Eller er det saadan, at det hele fuldkommen beror paa Tilfældigheder? Er det, som en gammel Bondemand maaske en Smule draätisk sagde til mig for nogle Dage siden, saadan, at man spiller Seksogtres om, hvem der skal have Bevillingerne, og hvem der ikke skal have dem?

Efter disse Ord skal jeg henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister, der i sit Svar til mig talte om min og formentlig dermed ogsaa mit Partis manglende Arbejdsmod. Det var jo efter Ministerens Mening for ringe i Foraaret, og det skulde være større nu. Maa jeg i Anledning heraf sige, at vi inden for Venstre ikke savner og ikke har savnet Arbejdsmod. I Skolespørgsmaalet saavel som i andre Spørgsmaal har vi været og vil stedse være rede til at gøre en Indsats, men saa maa det naturligvis foregaa paa den Linie og efter de Principper, som er vore. Gaar man derudover, maa vi overlade Arbejdet og Ansvar til andre. Men for øvrigt, naar nu den højtærede Minister taler om Arbejdsmod, mon det saa ikke kunde være rimeligt for ham at overveje, hvor meget han egentlig selv besidder af denne Vare? En Del deraf er jeg klar over at han har, den Del, som man vel kunde kalde Talens Mod, men en anden Del, som jeg sætter nok saa megen Pris paa, den Del, som man maaske kunde kalde Handlingens Mod, forekommer det mig at det kniber nok saa meget med. Der er Eksempler nok derpaa. Jeg behøver bare at minde om, at den højtærede Minister i de sidste halvanden til to Aar har sagt overordentlig mange kønne Ord om den landbrugsfaglige Ungdomsskole og det Arbejde, der udføres der. Han har ogsaa ved Tid og Lejlighed givet Udtryk for, at dette Arbejde skulde støttes, men noget Forslag om en Bevilling til denne Støtte har man ikke set indtil nu. Det er eet Eksempel, og der kunde jo nævnes andre.

Vi hørte forleden Dag, at den højtærede Minister havde været 10 Maaneder om at besvare en Skrivelse fra en Skoledirektion, en Besvarelse, der kun skulde være en nærmere Redegørelse for et af

Ministeriet selv udstedt^s Cirkulære. Og naar Talen er om Skoleloven, kan jeg ikke undlade at minde om, at Ministeren har været 6 Maaneder om at fastlægge Administrationen for en Lov, der var meget grundigt gennemdrøftet og formentlig ogsaa grundigt gennemtænkt; ikke mindst dette sidste kunde nok have været gjort noget hurtigere. Og lad mig sige, at i mit Krav derom ligger ikke det, Ministeren synes at ville lægge deri, at jeg skulde anerkende Skoleloven i højere Grad nu end før og den Betydning, som den maatte have, der ligger deri kun et Ønske om at faa fastslaaet, hvor vi skolemæssigt staar i Dag. Og det ved vi efter min Mening først, naar Cirkulæret foreligger, vel at mærke, hvis Cirkulæret er blot nogenlunde fyldigt og det ikke nøjes med blot og bart at citere Lovens Paragraffer. Altsaa, Cirkulæret er nødvendigt, og den Tale, som Ministeren førte om, at vi havde jo Loven, tager Ministeren næppe nok højtideligt. I alt Fald gør man det ikke ude i Kommunerne, der kunde jeg snarere tænke mig, at man sagde som saa: Nu har vi Cirkulæret, men hvordan mon nu Ministeren vil fortolke det? — sagde det paa Baggrund af de sidste Dages Begivenheder.

Ogsaa om Mellemskolens Forhold har Ministeren udtalt sig, og jeg mener at have forstaaet, at Ministeren trøster sig med, at da man nu har været saa snedig at kalde Folkeskolens øverste Klasser for Mellemskolen, saa skulde Tilgangen til den hidtilværende Eksamensmellemskole blive meget mindre. Jeg tror ikke, Ministeren vil faa saa forfærdelig mange Skolefolk til at gaa ind paa den Tanke. Tilgangen til Eksamensmellemskolen vil sikkert blive omtrent den samme som hidtil, det er alle de, der i den seneste Tid har deltaget i Forhandlingen om disse Forhold, gaaet ud fra, og det har jeg ogsaa tilladt mig at gaa ud fra. Men naar det er saadan, naar et betydeligt Tal af Folkeskolens Børn stadig vil søge ind i denne Skoleform, i Eksamensmellemskolen, da henstiller jeg, at man betragter den som det, den er, en Barneskole, og at man ordner dens Forhold i Overensstemmelse dermed. Dette sidste gør man bl. a. derved, at man indskrænker den afsluttende Eksamen til at være en Prøve i de rene Færdighedsfag. Jeg havde i og for sig troet, at Ministeren stod paa samme Linie; adskillige Udtalelser, som han gennem Aarene har fremsat, kunde tyde derpaa. Men jeg forstaar nu, at hvis Ministeren staar paa den Linie, staar han der i alt Fald i høj Grad vaklende. Ministeren er ikke helt glad ved Eksamensvæsenet, det fremgaar af hans